

[Gammelgaard]

ten, er blevet bragt ned til gavn for erhvervs- livet og til gavn for investeringerne. Inflation- en er blevet noget nær halveret i den tid, den nuværende regering har siddet ved roret.

De tre hovedhjørnestene i firkløverregerin- gens politik er for det første fastholdelse af en stabil kronekurs, for det andet en stram indkomspolitik og for det tredje offentlige besparelser. Det er ikke mindst det sidste, der er på dagsordenen i dag under drøftelsen af ændringsforslagene til finanslovsforlaget.

Alt i alt kan vi konstatere, at der i 1983 er gennemført besparelser af et omfang, så vi har kunnet nå de foreløbige økonomiske mål. Vi kan samtidig fastslå, at der i 1984 må gennemføres besparelser af det nu foreslåede omfang eller i hvert fald nær derved, hvis den økonomiske udvikling fortsat skal være gunstig. Hvis man vil målet, må man også bruge midlerne. Hvis man vil ændre kursen mod afgrunden, må man også have mod til at foretage besparelser.

Vi er vel alle enige om, at gælden snart må falde i stedet for at stige, ellers truer ka- tastrofen os, og de unge må til sin tid konsta- tere, at enhver økonomisk forbedring går til at betale vores gæld. Enhver må dog kunne se, at den gæld så hurtigt som muligt må nedad i stedet for opad, altså om nogle få år. Men skal det kunne lade sig gøre, må bespa- relserne gennemføres. Her vil jeg gerne sige til socialdemokratiet: lad os blive fri for, at landets største parti går sammen med pressio- nsgrupper for at få nogle stemmer, der allig- vel opvejes af andre, som vil falde fra.

Når det spørgsmål rejses, ikke mindst fra socialdemokratisk side, om der har været sparet for meget – det siger man jo, og det har også den socialdemokratiske ordfører sagt i dag – er svaret: det har ikke været for meget, der har været sparet, for underskud- det på det offentlige regnskaber begynder først til næste år at gå nedad. På trods af de store besparelser går det kun meget lidt ned og kun, hvis vi får gennemført besparelser af det af regeringen foreslåede omfang.

Da det er altafgørende for vort internatio- nale renommé, at vi får underskuddet redu- ceret, kan det altså siges med sikkerhed, at der ikke er sparet for meget. Men for lidt da? Er der sparet mindre, end der burde væ- re sparet? Det hører vi jo ikke mindst fra fremskridtspartiets side.

Ja, de oprindeligt foreslåede besparelser var større end de gennemførte, så derudfra kan man godt sige, at der er sparet for lidt. Men det er jo en kendsgerning, at der ikke i folketinget kunne samles flertal for større besparelser end de gennemførte og dem, som vi får gennemført i forbindelse med denne finanslov, så selv om man eventuelt kunne have ønsket sig større tal, er det altså teori. Der var ikke og der er ikke baggrund for mere.

De aftaler, der er indgået – i første om- gang mellem regeringen, fremskridtspartiet og det radikale venstre og her til sidst mel- lem regeringen og det radikale venstre – om finanslovsbesparelser, betyder, at det inden- landske statsunderskud fra 1983 til 1984 for første gang i mange år nedbringes. Det er helt nødvendigt, at vi får igangsat denne ud- vikling, når vi inden dette tiårs udgang skal have fjernet underskuddet fuldstændig, så vi kan begynde at nedbringe gælden. Derfor anbefaler vi naturligvis – det er en økono- misk nødvendighed – at de ændringsforslag, som regeringen har stillet som udmøntning af de indgåede forlig, bliver vedtaget.

Om de socialdemokratiske ændringsforslag vil jeg sige, at regeringen og socialdemokrati- et står langt fra hinanden, også når det gæl- der udformningen af den økonomiske poli- tik. De socialdemokratiske ændringsforslag er ikke udtryk for en ansvarlig finanspolitik. Forslagene markerer i alt for høj grad en tilbagevenden til den økonomiske politik, som førte Danmark til afgrundens rand. Æn- dringerne er genbrug af de forslag, socialde- demokratiet fremsatte under de økonomiske forhandlinger i oktober i år, og som satte partiet totalt uden for indflydelse på den økonomiske politik. Nu ligger det klart, at socialdemokraterne fortsat holder sig uden for indflydelse, når det gælder tilrettelægge- sen af den danske økonomi.

Jeg skal i morgen nærmere vende tilbage til socialdemokratiets formodede holdning til den endelige afstemning om finanslovsforsla- get, men alene i ændringsforslagene kan vi jo se markeret en holdning, som sætter social- demokratiet uden for indflydelse. Det er ikke ansvarlig finanspolitik, og det vil jeg gerne illustrere.

En forhøjelse af selskabsskatten fra 40 til 50 pct. skal give en merindtægt på 1,9 mia kr. En stramning af kredittiden for tobaksaf-